

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ

العَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ (...)

Haydi Namaza! Haydi Kurtuluşa!

(19.05.2023)

Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimelerde Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Müminler (gerçekten) kurtuluşa ermişlerdir. Çünkü onlar, namazlarını huşu içerisinde kılarlar; anlamsız, yararsız şeylerden uzak dururlar; zekâtı verirler; iffetlerini korurlar... Emanetlerine, söz ve anlaşmalarına sadakat gösterirler; namazlarına titizlikle devam ederler. İşte onlar, ebedi kalacakları Firdevs cennetlerine varis olanlardır.”¹

Aziz Müminler!

Namaz, müminin Allah’a yönelişinin en somut ifadesidir. Namaz, vahyin bütün süreçlerinde yer alan ve her peygamberin ümmetini davet ettiği ortak ibadetin adıdır. “Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazı kılanlardan eyle!”² yakarışıyla Hazreti İbrahim’in Rabbine niyazıdır namaz. “Yavrucuğum! Namazı dosdoğru kıl!”³ diyen Lokman (as)’ın hikmetli sözünde şefkatli bir babanın evladına nasihatidir namaz. “Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.”⁴ ilahî emrine muhatap olan Musa (as) için Allah’ı anmak ve O’na kul olmaktır namaz. “Nerede olursam olayım yaşadığım sürece Allah bana namazı emretti.”⁵ diyen İsa (as)’ın vazgeçilmezidir namaz. Kerim Kitabımızın, “De ki: Şüphesiz namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.”⁶ âyetiyle Efendimiz (s.a.s.)’in şahsında tüm müminlerden istenen ihlas, samimiyet, Allah’a adanmışlık ve teslimiyetin bir nişanesidir namaz.

Kardeşlerim!

Müminler olarak bizim dirilişimizdir namaz. Günde beş defa Rabbimizin huzuruna ayrı bir heyecan ve muhabbetle çıkar, O’ndan namaz vasıtasıyla yardım isteriz. Namazla arınır, tazelenir ve güçleniriz. Biliriz ki; en hayırlı amellerimizden birisi, vaktinde kıldığımız namazımızdır.⁷ Ve namazımız, bizleri her türlü kötülük ve gûnahtan koruyan kalkanımızdır.

Yine biliriz ki; ahirette ilk sualimiz namazımızdan olacaktır.⁸ Bu yüzden, Kerim Kitabımızın pek çok ayetinde övülen namaz ehlinde olmak için gayret gösteririz. Riya ve gafletten alıkoymayan, kötülüklerle karşı bize kalkan olmayan namazdan Allah’a sığınırız.

Aziz Kardeşlerim!

Efendimiz (s.a.s.), namazı “gözünün nuru”⁹, “cennetin anahtarı”¹⁰ olarak nitelendirmiştir. Namaz, her daim onun hayatının merkezinde yer almıştır. O, ruhunu teslim ederken dahi ümmetine namazı vasiyet etmiştir. Öyleyse bizler, O’nun bu vasiyetini tekrar tekrar hatırlayarak ibadet hayatımızı şöyle bir gözden geçirelim. Kendimize şu soruları bir soralım: Namazımız, bizim gözümüzün nuru mu? Hakikaten Yüce Rabbimize bizi bağlayan miracımız mı? Namazımız, yaratılışımızdaki hikmet ve amacı bize hatırlatan bir zikir mi? Dünyanın türlü çıkmazlarında, buhranlarımızda bir sığınağımız mı namazımız? Namazımız, gündelik hayatta bir şekilde kirlenen, yıpranan ruhumuz için bir arınma ve durulma vesilesi mi? Namaz, hayatımızın kalbinde mi? Kalbimiz namazda mı? Yokluğunda namaza derinden bir özlem duyup, varlığında namazla hasret giderebiliyor muyuz? Meşru bir mazeretimiz olmaksızın ertelediğimiz, ihmal ettiğimiz, terk ettiğimiz namazımız yüreğimizde bir sızı, bir nedamet, bir kasvet oluşturuyor mu? Bizim namazı, namazın bizi terk etmesinden endişeleniyor muyuz?

Kardeşlerim!

Unutmayalım ki; namazlarımız kurtuluşumuzdur. Yeter ki bizler, namazı Rabbimizin emrettiği, Efendimiz (s.a.s.)’in öğrettiği şekilde eda edelim. Namazın ruhuyla dirilelim; ruhlarımızı namazla yüceltelim. Camilerimizi, evlerimizi, gönül sarayımızı namazlarımızla mamur kılalım. Ve hep birlikte şu ayet-i kerimede Yüce Rabbimizin övgüyle söz ettiği kullarından olmaya gayret edelim: “Öyle müminler vardır ki, onları ne ticaret, ne alışveriş Allah’ı anmaktan, namazı hakkıyla kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoymaz.”¹¹

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Mü’minûn, 23/1-11.

² İbrahim, 14/40.

³ Lokmân, 31/17.

⁴ Tâhâ, 20/14.

⁵ Meryem, 19/31.

⁶ En’âm, 6/162.

⁷ Buhârî, Tevhid, 48.

⁸ Nesâî, Muhârebe, 2.

⁹ Nesâî, İsratü’n-Nisâ, 1.

¹⁰ Tirmizî, Tahâret, 1.

¹¹ Nûr, 24/37.